

einki bræv kom. Tá eg so spurdi, nær brævið kom, fekk eg at vita, at menn nú høvdu broytt áskoðan um Heygsgarð. D. P. Danielsen visti á, at garðurin skuldi brúkast til skúla-brúk ella okkurt annað hjá tí almenna.

Klárt í Hoyvík

Niels Pauli av Steinum visur á, at tað í 1967 var klárt at útbyggja royndarstøðina í Hoyvík og somuleiðis at byrja búnaðarskúla. Hetta datt tó niðurfyri, tí nakrir fáir persónar vóru imóti hesum. Hesir menn ynsktu heldur, at royndarstøðin varð lögð norður til Kollafjarðar. Grundgevingin fyri hesum var, at Hoyvík ikki var egnað til endamálið.

Spinnandi galið

Vit spurdu nú Niels Paula, hvat hann sjálvur heldur

gjørt ikki. Eg rokni sjálvur við at fáa garðin í festi.

Samdur við Hanusi

— Hvat heldur tú um hin- ar báðar garðarnar, sum hava verið nevndir í hesum sambandi?

— Eg haldi, at teir eru væl egnaðir til endamálið. Øll Sandoyggjin kann dyrkast og har kunnu vit fáa av tí besta gróðrarlendi. Eg eri avgjört samdur við Hanus í Miðstovuni um, at ein royndarstøð skuldi liggið har. Eisini haldi eg, at bygdamenningin eigur at vera havd í huga.

Sama rætt sum aðrir

— Heldur tú, at tú hevur rætt til Heygsgarð nú, eftir at hava verið bóndi har í 44 ár.

— Eg meini, at eg havi rætt garðin so leingi, at eg má hava sama rætt til

Bøurin til Heygsgarð liggur báðumegin vegin

Øll hesi árin havi eg so kortini livað í óvissuni.

Bóndi í dag!

— Hvussu metir tú annars umstøðurnar at vera bóndi í Føroyum í dag?

— Tær eru ikki góðar. Myndugleikarnir hjálpa ov lítið til. Her hugsi eg serstakliga um framleiðsluna. Vit kundu verið sjálvbjargnir við bæði kjøti og mjólk, men tað gongur alt ov striltið at náa á mál.

Eg haldi at myndugleikarnir áttu at verið meira lagaligir og givið stuðul til jarðarbrúkið.

Nýggj amboð

— Hvat eigur tá fyrst og fremst at verða gjørt fyri at menna landbúnaðin sum vinnu?

— Tað er sera átroðk-

andi, at bóndurnir fáa nýggj amboð til at velja upp úr nýggjum. Hesi amboð eru kostnaðarmikil. Ein vanlig gravkúgv til at velja upp úr nýggjum kostar 200.000 kr.

Stórar iløgur

Síðani eru tað fjósbygningarnir. Teir kosta eisini nógvan pening. Bert ein básur til eina kúgv kostar í miðal 30.000 kr., so her má ein skilja, at talan er um stórar iløgur, skal landbúnaðurin mennast.

Ein lítill bóndi hevur ikki ráð til hesar iløgur, uttan hann fær stuðul. Her hugsi eg um, at bilig og langfreistað lán kundu hjálpt uppá støðuna.

Í tí gamla

Annars heldur Niels Pauli

av Steinum, at bóndurnir í Føroyum alt ov leingi hava livað í tí gamla. Teir flestu hava ikki viljað útbyggt garðarnar. Teir hava bert havt tær mjólkikýr, sum bøurin kundi føða. Eisini hava teir havt seyðahald uppá tann gamla mátan.

Skapa møguleikar sjálvir

Tó sýnist nú at koma vendi. Tað er gott, at einstakir bóndur tora og vilja taka stig til at menna landbúnaðin, og hóast tað eru aðrir bóndur, sum øvunda teimum hetta.

Vit mugu allir saman skapa teir møguleikar, ið vit og eftirkomarar okkara skulu liva undir í framtíðini, sigur Niels Pauli av Steinum at enda í samrøðu við Sosialin.

Teir hava 20 neyt á garðinum

um ætlaninar at leggja royndarstøð og búnaðarskúla norður á Heyggj.

Niels Pauli: — Eg haldi lítið um hana. Eg haldi tað vera spinnandi galið. Tað eru nógvir garðar í Føroyum, sum eru púra hjálparleysir, og sum eisini eru betri egnaðir enn Heygsgarður til endamálið.

Heygsgarður ikki egnaður

— Hvussu er tá Heygsgarður egnaður til royndarstøð?

— Hann er ikki væl egnaður. Her á Heyggi er av ringastu harðveðurspláss- um á vesturætt og harafturat er her skuggasiða.

— Roknar tú við, at teir koma norður á Heyggj við royndarstøðini kortini?

— Nei, tað geri eg av-

garðin sum aðrir kongsbóndur. Og tað haldi eg fast um.

D. P. Danielsen upp í leikin

— Hvussu sá Heygsgarður út, tá tú kom til Kollafjarðar í 1935?

— Har vóru tey gomlu sethúsin á Heyggi, sum vóru heilt ónýtilig. Harumframt var ein kjallur. Einkí fjós var á garðinum. Har var bert grívið eitt hol í jørðina undir sethúsunum.

Síðani havi eg bygt eina nýggj sethús og fjós. Fjósíð er tó alt ov lítið sum er. Eg skuldi byggja fjósíð 20 metrar langt og 9 metrar breitt, og hetta fekk eg eisini loyvi til frá Jarðarráðnum.

Men tá kom D. P. Danielsen upp í leikin og segði, at fjósíð ikki skuldi vera

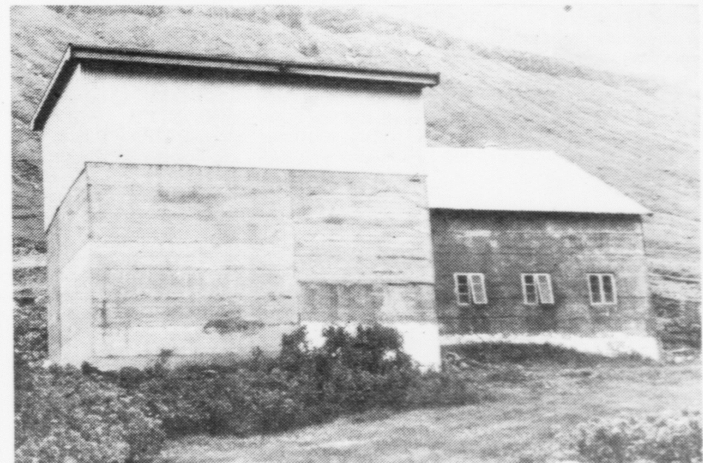
longri enn teir 14 metrar. Hetta hevur volt mær nógvur trupulleikar, tí fjósíð er alt ov lítið.

Niels Pauli greiðir viðari frá, at hann harumframt hevur bygt fleiri seyðahús, stigað fleiri seyðatraðir av, velt upp úr haga og hvørt av sínum.

Kundi havt stóran garð

— Ætlar tú at velja meira upp úr haga?

— Ja, tað ætli eg so avgjört, men eg eri líkasum lagdur upp í haft. Eg eri visur í, at fekk eg garðin í festi, tá eg byrjaði her í Kollafirði, so vóru tað fáir bóndur í landinum, sum høvdu líka nógv mjólkineyt sum eg kundi havt. Eg hevði nevniliga stórar ætlanir, tá eg kom higar, og eg hevði nógvir royndir við mær heim úr Íslandi.

Niels Pauli fekk ikki loyvi til at gera fjósíð nóg stórt. Í dag hevur hann stórar trupulleikar av hesum